

Publicerad 2007-08-30 01:59 av Flickan*i*L*för*Lycka*

Att vara utan dig, eller kanske är det rädslan att förlora den jag är med dig...men det tror jag knappast... för jag hatar mig själv med dig

I rädslan att förlora oss

Ugnen bränner mina händer
av aska jag sedan blev
när kvällen sedan kom
och tiden fick gå om
så stod jag vid min spis igen
lagade till dig kärlek när du senare kom hem
och så går tiden om
om och om igen

Ibland säger du saker som du är allt för mig
och jag vänder mig och och ser på dig
med grytlappar på mina händer och pansar för mitt hjärta
ler jag glatt mot dig och döljer så min smärta
för rädslan att förlora en kärlek så som din
den rädslan är så stark att den sluker tiden min
och så går tiden om
och mina händer bränns
för rädslan för orden jag sade till dig igår
har ännu inte genställts så
på nålar får jag gå
på nålar får jag sova
tills den dag du säger dessa ord
som jag till dig sa
långt innan rosorna du gav
blev till våran jord igen
Jag älskar dig
den dag du säger till mig så
då blir mina nålar spik
och allt som hörs till slut i hjärtat mitt
är min rädskrik

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten